

- **DARBE YAPMAKLA TANINAN ITT TÜRKİYEDE DE YATIRIM OLANAKLARI ARIYOR**

Güney Amerika ülkelerinde darbe olaylarına adı kansen, özellikle son Şili darbesinde rolü olduğu öne sürülen Amerikan firması ITT nin Türkiyede yatırım olanakları aradığı ve Türkiyede büyük yatırımcı kuruluşlarla ilişkilere giriştiği söylenmektedir. ITT (International Telephone and Telegramm Company), dünyada 73 şirket halinde çalışmakta, özellikle Fransız «Line Materiale Telephonique» firması bir çok ülkede bu firmayı temsil etmektedir. Line Matariale Telephonique firmasının Türkiye temsilcisinin de Ermeni asıllı Fuat Sürenyan adında bir Türk vatandaşı olduğu bildirilmektedir. Sürenyan ayrıca, halen yurt dışında bulunan Şellefyanın da ortağı bulunmaktadır.

geçen ay

Ankarada siyasî çevrelerde, Amerikan ITT firmanın PTT ile ve OY AK ile ortaklaşa yatırım yapmak için teşebbüslerde bulunduğu ileri sürülmüş, ancak bu konularda bir açıklama yapılmamıştır.

ITT NEDİR?

ABD nin en büyük tröstlerinden biri olan Uluslararası Telefon Telgraf şirketi, çok uluslu şirketlerin en ünlülerinden olup halen 93 ülkede faaliyet göstermektedir.

ITT nin adı özellikle Silide faşist bir darbeyle devrilen Salvador Allende'nin iktidara geldiği günden sonra, sık sık duyulmaya başlanmıştır. Allende'yi devirmek ve işbirlikçi sermayedarların iktidara gelmesini sağlamak üzere komplo hazırlamakla suçlanan ITT, uzun tartışmalardan sonra «komplo» iddiasını kabul etmek zorunda kalmıştır. ITT nin Silide olduğu gibi, geçmişte de dünyayı yakından ilgilendiren ciddi politik girişimleri olmuştur. Bunlardan en ünlüsü, ikinci Dünya Savaşı sırasında Nazilerle yaptığı işbirliğidir.

ITT şirketi Hitler rejiminin başladığı 1933 yılından, Müttefik kuvvetlerinin zaferi olan 1945 yılına kadar, Nazi Almanyası liderleriyle çok sıkı ilişkiler kurmuştur. Alman savaş çabalarına büyük yatırımlarda bulunan ITT, müttefik konvoyları yokeden Focke - Wulf bombardıman uçaklarını yapmıştır. ITT, Nazilerin harbi kaybetmelerinden hemen sonra «Alman» olmaktan vazgeçmiş, vakit geçirmeden «Amerikan» olmuştur.

Hiç şüphesiz ITT tarihinin en büyük rolünü Silide oynamıştır. Şirketin bir yetkilisi, 1970 yılında Allende'nin iktidara gelmesinden hemen sonra «ekonomik bir kriz» yaratmak üzere komplolar hazırladıklarını kabul etmiştir. Birleşik Amerikanın birçok büyük şirketlerine, Beyaz Saraya ve Dışişleri Bakanlığına da yanaşan ITT nin, Allende'nin seçilmesinden önce ve sonra CIA ile önemli kontakları olduğu da bilinmektedir.

ITT nin Şili iç politikasındaki rolü, bundan bir yıl önce ABD li gazeteci Jacques Anderson tarafından kamuoyuna duyurulmuştu.

(9 Ekim, Yeni Ortam)

• 12 MARTTAN SONRA GERÇEK MA\Ş VE ÜCRETE DÜŞÜŞ OLDU

12 Marttan sonra izlenen ekonomik politikanın doğal bir sonucu olarak kamu hizmeti gören memur ve ücretlilerin gerçek gelirlerinde mutlak *bir* azalma olmuştur. Devletin yaptığı maaş ve ücret ödemeleri toplanandaki artış, fiyat artışları ile memur ve ücretli sayısındaki artışların gerisinde kalmıştır. Bu yüzden, sabit fiyatlarla ortalama maaşlar 1972 yılında, 1970 yılındaki ortalama maaş düzeyinin gerisine düşmüştür.

Devlet istatistik Enstitüsünün istatistiklerinden «personel reformunun» uygulandığı 1970 yılından 1972 yılı sonuna kadar, devletin yapmış olduğu toplam

geçen ay

maaş ve ücret ödemelerinin yüzde 78 oranında artmış olduğu anlaşılmaktadır. Yalnız bu artış cari fiyatlarla toplam ödemelerdeki artış olmaktadır. Mutlak rakam olarak devlet, tüm maaş ve ücretlerine 1970 yılında 12,5 milyar lira öderken, 1972 yılı sonunda 22,5 milyar ödemiştir. Fakat devletin yaptığı bu maaş ve ücret artırımının çok büyük bir kısmı fiyat artışları nedeniyle erimiştir. 1968 sabit fiyatlarıyla hesaplandığında, devletin toplam maaş ve ücret ödemesi 1970 yılının 10,2 milyar lirasından 1972 yılı sonunda 11,5 milyar liraya çıkmıştır. Artış oranı yüzde 12,7 de kalmaktadır.

1970-1972 yılları arasında sabit fiyatlarla devletin yapmış olduğu maaş ve ücret ödemelerinin toplamı yüzde 12,7 oranında artarken, devlet hizmeti görmek üzere kamunun çeşitli kuruluşlarında çalışanların sayısında da artışlar olmuştur. Aynı dönem içindeki kamu hizmetinde çalışanların sayısındaki artış yüzde 21,2'yi bulmuştur. Dolayısıyla sabit fiyatlarla yapılan toplam ödemelerdeki artış, kamu görevlilerinin sayısındaki artışın gerisinde kalmıştır. Böyle bir durum, memur ve maaşlıların gerçek gelirlerinin azaldığını ortaya çıkarmaktadır.

1968-1972 dönemindeki durum ise, bu dönemde memur ve ücretlilerin gerçek gelirlerinde bir değişim olmadığını göstermektedir. Söz konusu dönemde cari fiyatlarla toplam devlet maaş ve ücret ödemesi yüzde 161,7 artmıştır. Ancak aynı dönemde fiyat artışları da olduğundan sabit fiyatlarla artış yüzde 33,5'e inmiştir. 1968-1972 yılları arasında kamu hizmeti görenlerin sayısındaki artış da yüzde 33,5 çevresinde kalmıştır. Bu nedenle 1968'den bugüne göre kamu hizmeti görenlerin gerçek gelirlerinde bir değişim sağlanamamıştır.

1970-1972 yılları arasındaki gelişmeler genel olarak bürokratların, siyasal olduğu kadar ekonomik bakımdan da mahkum edilmiş olduklarını göstermektedir. 1970 yılına kadar bürokratların kazanmış olduğu ekonomik hakların büyük bir kısmı 1970 yılını takip eden yıllarda izlenen ekonomik politika ile ortadan kaldırılmıştır. Bu durum, 12 Mart'tan sonra izlenen ekonomik politikadan en çok zarar görenlerin arasında her türlü bürokratların da bulunduğunu ortaya çıkarmıştır.

(20 Ekim, Cumhuriyet)

• OECD RAPORUNA GÖRE 1972 DE EN PAHALI ÜLKE TÜRKİYE

İktisadî işbirliği ve Kalkınma Teşkilâtı (OECD) tarafından hazırlanan bir rapora göre Türkiye, 1972 itibarıyla hayat pahalılığının en fazla arttığı OECD ülkesidir.

Tüketimin malların fiyatları esas alınarak suretiyle hazırlanan rapora göre, Türkiyede hayat pahalılığı, 1972 yılında, bir yıl öncesine nazaran % 15,5 artmıştır. 1971 yılında meydana gelen hayat pahalılığı artış oranı ise % 19'dur.

1972 rakamları itibarıyla Türkiyeyi % 10,7'lik artışla Portekiz ve % 9,7'lik artışla izlemekteyiz.

geçen ay

Aynı dönemler itibariyle hayat pahalılığının en az arttığı ülkelerin başında % 3,3 lük artışla ABD ve % 4,4 lük artışla Yunanistan gelmektedir. Ancak Yunanistanda hayat, ağustos 1973 itibariyle bir önceki yıla nazaran % 15,5 daha pahalılaştırılmıştır.

(18 Ekim, Yeni Ortam)

- **12 MARTTAN SONRA ÜNİVERSİTEDEN ÇIKARILAN ÖĞRETİM ÜYELERİNİ DANIŞTAY GÖREVE İADE ETTİ**

12 Mart sonrası siyasal düşünceleri nedeniyle, çeşitli gerekçeler gösterilerek İstanbul Üniversitesinden ihraç edilen 10 öğretim üyesi ve yardımcısının 8 i Danıştaya dan yürütmeyi durdurma kararına almıştır. Üniversite bu kararların 3 ünü henüz uygulamamış, 5 öğretim üyesi ise eski görevlerine dönmüştür.

Esas Teşkilât Hukuku kürsüsünden Doç. Erdoğan Teziç ve asistan Ersan İlâl ile İdare Hukukundan asistan Pertev Bilgen askerlik dönüşü Üniversiteye alınmamışlardır. Bunun üzerine her üçü de Danıştaya başvurmuş ve yürütmeyi durdurma kararına almışlardır. Ancak İstanbul Üniversitesi sadece asistan Pertev Bilgen için Danıştay kararına uymuş, Doç. Erdoğan Teziç ile asistan Ersan Hali Danıştay kararına rağmen yeniden görevlerine almamıştır.

Kimya Fakültesinden Doç. İsmet Gürgey, Dev-Gençli öğrencilerden Mustafa Karşılıyana vize verdiği gerekçesi ile, «devamsız bir öğrenciye vize vermek suçundan» Üniversiteden ihraç edilmiş, ancak Danıştaya başvurarak yürütmeyi durdurma kararına almış ve görevine dönmüştür.

Yine Kimya Fakültesi Anorganik ve Analitik Kimya Kürsüsü asistanı Nurten Bilbay, tezini zamanında hazırlamadığı gerekçesi ile ihraç edilmiş, Danıştaya başvurarak tezini zamanında verdiğini ispatlamış, yürütmeyi durdurma kararına almış ve görevine başlamıştır. Ancak bir ay sonra yeniden ihraç edilmiştir, ikinci ihraç için Danıştaya başvuran asistan Nurten Bilbay henüz bir sonuç alamamıştır.

Sıkıyönetimde tutuklu iken Üniversiteden ihraç edilen Ceza Hukukundan Doç. Çetin Özek, Danıştaya başvurarak yürütmeyi durdurma kararına almış ve eski görevine başlamıştır.

Medenî Hukuk asistanı Rona Serozan da Çetin Özekle aynı döneme rastlayan ihraç kararını Danıştaya iletmış, önce Üniversitenin savunması almana kadar, sonra da esas baklandaki dava sonuçlanıncaya kadar yürütmeyi durdurma kararı almış, yeniden çalışmaya başlamıştır.

(6 Ekim, Cumhuriyet)

- **TEK BAKANLIĞA BİR RAPOR VERDİ**

TEK Genel Müdürlüğünce Enerji Bakanlığına verilen raporda, «Türkiyede Santrallerin Ve Keban Barajının zamanında hizmete girememesi yüzünden

geçen ay

bu yıl sonuna kadar enerji açığının 400 milyon KWh ı aşacağı ve sıkıntının daha da artacağı» açıklanmıştır.

•«Türkiyenin enerji sorununun» ayrıntıları ile ele alındığı raporda, «Büyük bir sanayi patlaması yüzünden elektrik enerjisinin ihtiyaca yetmediği, tamamlanması beklenen santral ve barajların 1973 yılı sonlarında tamamlanması ile 1974 yılında enerji durumunun daha iyi bir düzeye ulaşabileceği» ifade edilmiştir.

Raporda, «Enerji tüketiminin hızla artmasına karşılık, inşa halinde bulunan üretim tesislerinin ve özellikle Keban Barajının gecikmesinin Türkiyeyi büyük bir enerji sıkıntısı ile karşı karşıya bıraktığı» ifade edilmiş ve özetle şöyle denilmiştir:

«Kebanda büyük mağaralara rastlanmasının doğurduğu aksaklık 10 yıl içinde giderilememiştir. 1970 te bitmesi gereken Keban 1974 yılına kaymıştır. İhtiyacı karşılamak için termik santraller çok zorlanmaktadır. Bu zorlama santrallere sürekli azami üretim yaptıracak şekilde olmakta, bu yüzden santrallerin normal revizyon ve bakımları yapılamamaktadır.

Ayrıca, belediyelerce TEK e devredilen İstanbul (Silâhtar) ve İzmir santrallerinin kömür havzalarından uzak kurulmuş olmaları, kömür ikmalleri yönünden, bu santrallerin tam kapasiteleri ile çalışmalarını önlemektedir.»

Uzun ve her türlü yan kuruluşlarla yapılan ortak çalışmalar sonunda hazırlanan raporda, «1973 ve 1974 yıllarında da kuraklığın devam edeceği, barajlara gelecek suyun yüzde 65 i geçmeyeceği» ifade edilmiş ve şu bilgiler verilmiştir :

«Enerji ihtiyacı dolayısıyla suyun azlığına rağmen, hidrolik santraller azami kapasitede çalıştırılma zorluğundadırlar. Bu yüzden barajlardaki su seviyeleri asgari seviyelerine inmek gibi bir tehlike ile karşı karşıyadır. Türkiye'de, Ekim, Kasım, Aralık aylarında elektrik enerjisi ihtiyacı bir milyar KWh civarında olacaktır. Bu duruma göre elektrik enerjisi açığı en iyimser hesapla 400 milyon KWh olacaktır.»

Raporda, «Termik santrallerine gerekli yakıt sağlanması için» uyanda bulunulmuş ve enerji için alınması gerekli tedbirler şöyle özetlenmiştir:

«Hizmete girmesi öngörülen santrallerin mümkün olan en kısa zamanda servise girme çareleri araştırılmalıdır. 60 milyon KWh ekonomi sağlayan ileri" saat rejimi Mayıs 1974 tarihinden itibaren yeniden uygulanmalıdır.»

öte yandan, «Türkiye ile Bulgaristan arasındaki enerji nakil anlaşması» hakkında bilgi veren Enerji Bakanlığı yetkilileri, «Bütün hattın Türkiye'de Babeski, Bulgaristanda ise Doğu Meriç (Svilinograd) transformatör istasyonları arasına çekileceğini, bu suretle yılda 100 milyon KWh civarında elektrik mübadele edileceğini» belirtmiş ve şu bilgileri vermişlerdir :

«Yıl içinde Türkiye Bulgaristandan alacağı enerji kadar enerjiyi, aynı yıl içinde Bulgaristana verecektir. Bu hat, her iki ülkenin enerji fazlası olduğu zaman-

geçen ay

larda bu enerjiyi mübadele edebilmek için çekilecektir. Enerji akışı, genellikle Türkiyeden Bulgaristana Ocak, Mart aylarında Bulgaristandan Türkiye'ye ise Haziran - Ağustos ayları arasında yapılmış olacaktır.»

(21 Ekim, Hürriyet)

• KMO BAŞKANI KARABAŞA SANAYİ POLİTİKASINI ELEŞTİRDİ

•Dün Ankarada başlayan 50. Yıl Sanayi Kongresinin açış konuşmasını yapan Kimya Mühendisleri Odası Başkanı İhsan Karababa; sanayimizin tüketim mallarına dönük bir gelişim göstermesini eleştirmiş; Türkiyede yatırım mallarının toplam imalât sanayiindeki oranının yüzde 47 yi bulduğunu açıklamış ve sanayimizin halâ yeterli bir düzeye ulaşamadığını belirtmiştir.

Konuşmasına, kongrenin önemi üzerinde durarak başlayan Karababa, sanayimizi ve sorunlarını 6 gün süreyle tartışacaklarını ifade ederek özetle şunları söylemiştir:

«Bugün 4390 Kimya Mühendisi Sanayiinin çeşitli dallarında görev yapmaktadır. Sadece Petrokimya ve Kimya sanayi ürünleri toplamının, imalât sanayimizin yüzde 19 unu kapsadığı gözönüne alınırsa, bu kongrenin anlamı bütün açıklığıyla ortaya çıkar.

içinde bulunduğumuz 3 plan döneminde Türkiyemiz gene tarım ve hizmet sektörlerinin ağırlık kazandığı bir yapıyı sürdürmektedir. Mevcut sınai üretimin yapısı da yeterli bir sanayinin henüz kurulmadığını göstermektedir. Sanayimiz tüketim mallarına dönüktür. Son 10 yıllık dönemde, imalât sanayii içinde yatırım malı sanayii yönünde büyük bir gelişme sağlanamamıştır.

DPT kaynakları incelendiğinde görüşümüz somut olarak ortaya çıkmaktadır. (1972 yılında gerçekleşme tahmini olarak) Türkiyede yatırım mallarının toplam imalat sanayiindeki oranı yüzde 14 iken, bu rakam gelişmekte olan ekonomilerde yüzde 25; gelişmiş ekonomilerde yüzde 45 dir. Tüketim malları oranı ise Türkiyede yüzde 47 iken gelişmekte olan ekonomilerde yüzde 39,7 gelişmiş ekonomilerde yüzde 20 dir.

Sanayimizin yapısı yönünden ihracat ve ithalatımız incelendiğinde ekonomimizin dış kaynaklara bağımlılığı belirgin olarak ortaya çıkmaktadır. Gene DPT kaynaklarına göre, ihracatımızın yapısı yüzde 73 tarım ürünleri, yüzde 27 si sanayi ürünlerinden oluşmaktadır. Halbuki ithalatımız tamamen sanayi ürünlerine dayanmaktadır.

Bugün yurdumuzda ara malı ve yatırım malı ithalatı, toplam ithalatın yüzde 91 ini bulmaktadır. Bu yüzde 91 in yüzde 29 u yatırım mallarına, yüzde 62 si ise ham maddelere aittir. Burada ham madde dediğimiz şey, gelişmiş ülkelerin sanayi mamullerinden başka bir şey değildir. Şimdi sanayinin temel ihtiyacı olan enerjideki açığı, yerli kaynaklar yerine, ithalatla karşılama yoluna gidilmesi, durumu daha da aleyhimize çevirmektedir. Diğer yandan, sanayileş-

geçen ay

menin temel unsuru olan yerli teknolojinin kurulması ve geliştirilmesine gereken önem verilmemektedir. Yılda ortalama olarak yurt dışına giden 375 Türk bilim adamlarının yüzde 40 ının mühendislik hizmetleri konusunda olduğunu da gözönünde tutmamız gerekmektedir.»

Konuşmasında eğitim sorununa da değinen Oda Başkanı İhsan Karababa, eğitimin, gelişen teknolojiye göre düzenlenmesi ve bilimsel gerçekler ışığında planlanması gereğine işaret etmiş; üniversiteye hazırlık lehine yapılan propagandaların konuyu içinden çıkılmaz duruma getirdiğini söylemiştir. «Bunun tabii neticesi olarak üniversiteye artan hücum karşısında apartman katlarında mühendislik eğitimi yaptırmaya başlandı.» diyen Karababa, konuşmasını daha sonra özetle şöyle sürdürmüştür :

«Personel Kanununun getirdiği tek şey apartman dairesi kirasına teknik eleman çalıştırmak olmuştur. Yıllardan beri sözü edilen yan ödemeler bugün tam anlamıyla uygulanamamakta, bir çok ayrıcalıklar yapılmaktadır. Diğer taraftan torba kadrolar tam bir ulufe anlamı içerisinde dağıtılmakta, geniş teknik eleman kadrolarını kapsam dışı bırakılmaktadır. Bunların yanında büyük bir grup 1970-76 yılları arasında terfi etme haklarından mahrum bırakılmışlardır. Kendi elemanlarımıza karşı bu personel politikası sürdürülürken, yabancı elemanlar bizleri ayrıca yaralamaktadır. Bugün 6-7 yıllık tecrübesi olan bir yabancı elemana yurdumuzda ayda ödenen para, 10-13 yıllık tecrübe sahibi iki mühendisin yıllık kazançları toplamına eşittir.»

Teknik elemanların ivedilikle çözümlenmesi gereken başka bir sorunun da askerlik olduğunu bildiren Karababa, genç elemanların askerlik görevi için 3 yıl sıra beklediklerini, bu nedenle iş bulamadıklarını açıklamış ve konuşmasını şöyle tamamlamıştır:

«Kimya Mühendisleri Odası olarak, kalkınmanın gereği olan planlı çalışmaların titizlikle yürütülmesini, iktidarların devletin bir organı olan planlamayla çatışır halde bulunmalarını temenni ediyoruz. Diğer yandan gerçekçi bir personel politikası uygulanmasını; kalkınmanın vazgeçilmez bir gereği olarak görüyoruz.»

(9 Ekim, Barış)

• «KÖPRÜ İSTANBULUN GELİŞİMİNİ OLUMSUZ YÖNDE ETKİLEYECEK»

Mimarlar Odası, dün açılışa giren Boğaz köprüsü ile ilgili raporunda, «Boğaz köprüsü İstanbul şehrinin rasyonel gelişimini olumsuz yönde etkileyecek, desantralize, doğuya kaymış büyük şehir yerine, tek merkezli, ulaşım masrafları çok yüksek araç spekülasyonuna açık, demode, pahalı bir şehir biçimi geliştirecektir. Bu gelişmenin sonucunda yeniden başka köprü ve çevre yolları, pek masraflı şehir içi arterleri inşası kaçınılmaz olacaktır» demiştir. Mimarlar Odasınınca hazırlanan ve bugün de aynı görüşleri taşıdığı açıklanan, Odanın raporunda sonuç bölümünün de aynen şöyle denilmektedir :

geçen ay

1. Boğaz köprüsü devlet planı ile tutarlı değildir. Planın ulaşım sektörü için de yatırım masrafları ayrılmamıştır. Rantabl olmayan bir yatırım için hedef kalkınma hızını düşürecektir.

Gelir bölüşümünü istimlâk, arsa spekülasyonu .yüksek gelirli bir bölgede sanayi konstrasyonu vb. nedenleri ile bugünkünden de fena duruma getirecektir.

32.Boğaz köprüsü projesi, Boğaz geçme hizmetini görecekt diğer çeşitli çözüm lerle karşılaştınlmamıştır. ilk bakışta görülmektedir ki araba vapurlarının ge liştirilmesi projesine nazaran kıyaslanmayacak kadar pahalıdır. Gerek inşaatın da, gerekse servis ömrü boyunca döviz harcamalarını arttıracak, Türk ekono misinin yabancı ülkeler ekonomilerine bağımlılığını körükleyecektir. Bilhassa toplum yönünden rantabl bir proje değildir.

33.Ne tatbikat projesinin hazırlanması ,ne de inşaatı ile Türk mühendisliği ne bir şey kazandıracak, teknolojik bir hamle yaratacak bir yapı değildir. Tür kiye dışında, yabancı proje ve inşaat mühendislerinin bir eseri olacaktır.

34.Boğaz köprüsü fikri her devirde, dış memleketlerden gelmiş, etütler, proje, ler hep dış memleketlerce hazırlanmıştır. Tarafsız Türk teknisyenlerinin yaptığı tek etüt saklanmış, hazırlayanlar ve hazırlatanlar cezalandırılmıştır. Konu, hü kümetçe başından beri bir politik sadakat sorunu haline getirilmiştir. Bütün bunlar, ülke gereği ve kamu yaran fikrinin tam karşısında, dış ve iç çıkar çevre lerinin bir oyununu kanıtlamaktadır.

35.Projenin başta Amerika olmak üzere sadece, yabancı çıkar çevreleri, bir de iktidar politikacıları tarafından savunulması ve tartışmaların daima bilim ve akıl paralelinden kaydırılması, konunun artık teknisyenlerin dışında ve üstün de başka seviyelerde ele alınması gerektirdiğini açıkça göstermektedir.

Mimarlar Odası, Boğaz köprüsü düşüncesinin muhtelif kesit ve perspektiflerini Türkiyedeki uyanık ve ilerici çevrelerin gözleri önüne sermekle yetinmekte- dir.»

(31 Ekim, Yeni Ortam)

50. YIL AMBLEMİ BİR KOZMETİK FİRMASININ AMBLEMİNDEN ALINMIŞ

Açılan büyük yarışma sonucu birincilik alarak ellinci yıl amblemi olarak seçi- len şeklin Fransada mini eteği icat eden kozmotik sanayiinin patentli amble- mi olduğu ortaya çıkmıştır.

Mary-Quant adlı Fransız firmasının kadınlarla ilgili her türlü süslenme araç ve gerecinin üzerinde bulunan bu amblemi alıp yarışmaya girerek birinci olan sanatçıya 5 bin lira da ödül verilmişti.

Gerekli araştırmayı yapmadığı için müstesna bir yıldönümünde herşeyde kulla-

nılan amblemin bir kozmotik sanayii ürünlerinin üzerinden kopya çekilmesinin gözden kaçışı büyük hayret uyandırmıştır.

(23 Ekim, Barış) ,

Elektrik Mühendisliği 203